

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

490.

Tur, kur Lielā Skolotāja Vārds, nav ne mehānisku metožu, ne maģisku zīmju.

Visi Austrumi tic Valdoņa Maitreijas Atnākšanai, bet tie, kas zina, jauš, ka Valdonis Maitreija tagad mīt Šambalas Valdoņa Veidā, un ka Viņa Atnākšana nav jāsaprot, kā Viņa miesīgā parādīšanās zemes apstākļos un zemes iemītnieku vidū. Valdoņa Maitreijas Mācība izplatīsies Pasaulē un vadīs jauno ēru. Gara atmodas ēru, ko var nosaukt arī par sievietes ēru.

491.

Nevienu Skolotāju, kas atrodas uz Zemes, parastajos Zemes apstākļos, nevar pielīdzināt varenajiem Himalaju Valdoņiem. Šie Valdoņi tik izcili savos garīgajos sasniegumos, ka Viņi vairs nevar uzņemties šādu tīras zemes eksistences nastu un tiešu personisku vadību un kontaktu ar masām. Tas būtu neproduktīvs spēku šķiedums. Viņu uzdevumi tik planetāri kosmiski, ka cilvēces vienpatņu tiešai vadībai Viņi var ziedot vienīgi Savu Spēku zināmu daļu un tāpēc dodot garīgos Vēstījumus, Viņi izlieto tuvākos pilnvarotos un mācekļus.

492.

Jāsaprot, ka visi Lielie Skolotāji, Mahatmas jeb Baltie Brāļi, visās savās daudzajās dzīvēs, bijuši Bothisatvas. Maha Kohans jeb Lielais Valdonis ir Šambalas Valdoņa tituls. Pienākumus, kas saistīti ar šo uzdevumu, Baltie Brāļi uzņemas pēc kārtas, atbilstīgi Viņu individuālajiem dotumiem. Septiņi Kohāni atbilst Slepēnās Doktrīnas Septiņiem Kumariem, bet ezotēriski ir astoņi Kumari. Visi šie Septiņi Kumari bija tie Liesmas Valdoņi, kas cilvēcei dāvinājuši saprātu.

493.

Jēzus Kristus Gudrība: “Pravietis nekur nav mazāk cienīts kā savā tēvzemē un savos rados un savās mājās.”

Zinu, ka citāti no manām vēstulēm ierosinājuši dažādus komentārus, bet kas par to? Ir tādas divkājaino grupas, kuru uzslava var tikai pazemot un nomelnot, tāpēc tādi labāk lai uzbrūk. Izsenā Gudrība sacījusi: “Saki man, kas tavi ienaidnieki, un es pasacīšu, kas Tu esi”.

Mācība saka: “Ja nebūtu ienaidnieku, tad pateicīgā cilvēce uzraktu visus labākos pasākumus”. Tam pievienosim vēl augstāk uzrakstīto Jēzus gudrību. Šo patiesību atkārtotājušas visu cilvēku dzimuma vajāto un dzīto labdaru lūpas visos laikos un visās tautās un diemžēl, tā būs mūžīgi dzīva, kamēr cilvēku dzimums nepieņems gara uguns kristības. Tāpēc es nebaidos no lāstiem, un diezin vai kāds, kas ir patiesi atdevīgs Mācībai un gara evolūcijai, baidīsies no tiem. Nekad es nenoliegšu savus ieskatus, ka es ticu Neizsakāmajai Dievišķajai Sākotnei, kas iemīt katrā cilvēciskajā būtņē, un Kristus piedzimšanai cilvēkā, viņa ceļā uz pilnību. Jo ikviens izglītots cilvēks taču

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

10.nodaļa: Vienotais Ego.

saprot termina Kristus nozīmi, un ka tas aizgūts no pagānu leksikona. Nesen es rakstīju kādam līdzstrādniekam par šī termina nozīmi, atkārtāju arī Jums.

“Ar vārdu Kristus apzīmēja mācekli – Neofitu, kas atradās kandidāta pārbaudē uz Hierofanta pakāpi. Un tikai pēc tam, kad māceklis bija izturējis visus pārbaudījumus un izcietis daudzas ciešanas, viņu “svaidīja” pēdējā iesvaidīšanas rituālā, un, mistēriju valodā runājot, tas kļuva Kristus, tas ir, “Šķīstītais”, un tas nozīmēja, ka viņa pārejošā personība saplūda ar Viņa neiznīcināmo individualitāti un kļuva Nemirstīgais Ego. Jo tieši pie pirmajiem kristiešiem Kristus bija mūsu Augstākā Es sinonīms. Un šādā nozīmē jāizprot, ka Kristus ir grēku izpircējs. Personīgo grēku izpirkšanu dvēsele, Kristus nesēja, veic mūsu individuālā Ego veselā dzīvju virknē. Katra cilvēka krustā sistajam Kristum, sasniedzot zināmu evolūcijas punktu, vajag nolaisties Ellē un izraut no turienes, un pacelt augstākā jeb normālā stāvoklī dvēseli, kuru tur bija ieģrūdusi, zemākā jeb nelikumīgā darbība. Citiem vārdiem, Dievišķīgajai Mīlestībai vajag pieskarties cilvēka sirdij, uzvarēt un atdzemdināt cilvēku, iekams tas spēj apzināties savus nedabīgos pārkāpumus pret Dievišķo Likumu un piedot pats sev grēkus, kas nodarīti pašam pret sevi, un šī piedošana iespējama vienīgi saplūstot un savienojoties ar Augstāko Es jeb Mīlestības Dievišķo likumu.”

Kristietībā es pieturos kristietības pirmo baznīcas tēvu ticībai. Un sevišķi es mīlu Lielo Origenu un Sv. Antoniju. Es sapņoju par jauno Vispasaules Koncilu, kas atgrieztos pie kristietības pirmo gadu simteņu tīrajiem avotiem. Brīnišķīgajā grāmatā “Labvēlība” atrodamas daudzas skaistas vietas. Tur dziedātas pat slavas dziesmas ienaidniekiem, jo neviens cits, kā ienaidnieki, ierosina izpausties mūsu noslēptās īpašības un kādības, tos dēvē par “Kristus piededzinātājiem”, jo senatnē daudzas slimības ārstēja ar piededzināšanu.